

Motorcross der Azen

Bezoek 18-11-07 Sint Anthonis, historische motorcross tentoonstelling 1947-2007.

Op deze mooie zonnige doch frisse zondagmorgen hadden een vijftal goed ingepakte clubleden zich op de Markt te Oirschot verzameld:

Howard_B op zijn blinkend zwarte R100R Classic,
Rob_De op zijn glimmend zwarte R75/5,
Kees_vD op zijn gele R1100 GS,
Kees_Da op zijn witte R80 G/S,
Henk_vG op zijn roodbruine R1150RT.

Dit om via een leuke route naar bovengenoemd evenement in St. Anthonis te rijden. Helaas had ik (Pierre_vdH) met een slecht startende motor te maken. Blijkbaar was mijn K(100)-tje hoog nodig toe aan haar jaarlijkse winterslaap. Gelukkig was Kees_Da (nog bedankt Kees!) bereid om het voorrijderstokje over te nemen. Ikzelf ben verder met de auto gegaan.

Kees D: Het motorrijdersgilde verliet het Oirschotse onder een winters zonnetje en door een nog wit-bevroren landschap. Lekker binnendoor. Via de rand van Best naar Nijnsel. Dan kris kras, op gevoel en de zon, via landbouwweggetjes en Zijtaart (miniem stukje zand), Keldonk, Erp, Boekel naar Venhorst.

Hier kort langs de weg gestopt om even op de kaart te kijken en de vingers iets op te warmen. En dan blijkt het nog slechts een kippe-sprongetje naar ons doel voor vandaag.

Op een kaartje dat Pierre vooruitziend had gekopieerd wordt redelijk snel de tentoonstelling gelokaliseerd.

Pierre: We ontmoeten elkaar weer in een autozaak te Sint Anthonis, waar de tentoonstelling was. Het was de moeite waard. Dat ik er niet alleen zo overdacht bleek toch uit het grote aantal bezoekers. Naast dat er een leuke video uit deze dagen van weleer werd gedraaid stonden er 2 prachtige gerestaureerde Husqvarna's en 1 blinkende BSA te pronken. Ook het documentatiemateriaal was goed verzorgd. Veel historische foto's en krantenknipsels gaven tekst en uitleg over deze glorie dagen.

Dat motorcross in die dagen, onder de bevolking, populair was bleek wel uit het grote aantal bezoekers. De wedstrijd van 1967 werd destijds door maar liefst 30.000 (!) personen bezocht. Dat kwam in die tijd overheen met het totale bevolkingsaantal van 3 dorpen en meer!

Leuke foto's waren o.a. die van de gescheiden parkeerplaatsen. De autoparkeerplaats werd gesierd door grote aantallen VW Kevers. De parkeerplaats voor motoren was een zwarte zee, want dat was destijds de standaardkleur!

Maar wat het meest indruk op mij maakte was de sfeer die er hing. Je zag gewoon aan de twinkellende ogen dat iedereen met volle teugen genoot.

Discussies over BSA, Norton enz. laaiden op de achtergrond weer op. Naast het motorcrossgebeuren alleen werd ook veel aandacht aan de persoon Frans Sigmans besteed. De ode aan deze inmiddels overleden winnaar van de Motorcross der Azen 1967 werd op een passende wijze ingevuld. Kortom een leuke en goed georganiseerde tentoonstelling.

Kees Da: Na een welkom kopje koffie, een zeker interessante rondgang, nog een kopje koffie en het nuttigen van de zelf meegebrachte broodjes gezeten op wit tuinmeubilair tussen een Husqvarna en een BSA, werd de thuisreis aanvaard. Zelfde stijl (op de bonnefooi), al iets betere temperatuur en andere route. Oploo, Huize Padua, Boerdonk, Mariahout, Breugel, Son en Best om dit nostalgisch dagje toeren te eindigen met een kopje thee en een stukje peperkoek aan de Scherpenering.

Gegroet Kees_Da. en Pierre

Onderstaand een verslag uit het Eindhovens dagblad:

Te snel voor onverschrokken helden, door Erwin Blatter

Het kabaal van zestig viertaktmotoren, penetrante benzinedampen en een mensenmassa zijn al lang voltooid verleden tijd in Sint Anthonis. Om de herinnering aan de legendarische Motocross der Azen niet te laten vervagen, richtte Peter van Hassel een expositie in.

Frans Sigmans heeft daarin een aparte hoek gekregen. Als eerbetoon aan de in 2005 plotseling overleden Bakelnaar, die de roemruchte wedstrijd twee keer won. De twee blauw witte straatnaambordjes met daarop 'De Hoef' en 'Hoefstraat' zijn de enige tastbare herinneringen aan het ooit zo befaamde circuit De Hoef. De brede zandpaden, de springbulten en het hoge jurygebouw hebben plaatsgemaakt voor een lommerrijke woonwijk. "Recht hierachter was de start", zegt Van Hassel en wijst naar de tuin achter zijn woonhuis. "Zover je kon kijken stond er één mensenmassa. Ruim dertigduizend man. Dat kun je je nu bijna niet meer voorstellen".

De nu 61-jarige inwoner van Sint Anthonis zag er de beste crossers van de wereld rijden. Onverschrokken helden als Bill Nilsson, Pierre Karsmakers, Bengt Aberg, Vic Eastwood, Roger de Coster. En ook Frans Sigmans, in 1967 hooguit een lokale held.

Op de negentiende maart van dat jaar staat hij achter het starthek van de 'Internationale Motocross van Sint Anthonis', zoals de Motocross der Azen dan nog heet. Negentien jaar is hij als de frêle Bakelnaar zich in Sint Anthonis mag meten met de 'grote mannen' uit de Grands Prix.

Terwijl talloze mensen op weg naar het circuit nog in de file staan, gaat het starthek op De Hoef naar beneden. Sigmans gaat er op zijn brullende Husqvarna vandoor en leidt als hij de eerste bocht induikt. Toprijders als Joël Robert en Torsten Hallman hebben het nakijken en komen niet meer in de buurt van de jonge crosser. Sigmans vliegt over de baan. Aangemoedigd door een joelende menigte, die 'Franske' massaal naar voren schreeuwt, wint hij zowaar de eerste manche.

"Ik had een bijzonder goede start en in de tweede ronde keek ik eens om", blikt Sigmans die dag terug. "Pas toen kreeg ik in de gaten wat er eigenlijk gaande was, want er zat niemand achter me. Ik dacht bij mezelf: ze komen niet mee Frans, nou moet je zorgen dat je weg bent".

Een stunt die hij daarna prompt herhaalt. Zelfs een valpartij brengt hem niet van zijn stuk. Hij heeft tot zijn verbazing riant uitzicht op de dagzege als Sigmans voor de laatste keer aan de start verschijnt. De bescheiden Bakelnaar weet dat hij de derde manche niet per se hoeft te winnen om 'Sint Tunnis' op zijn naam te schrijven.

Berekenend rijdend wordt de crosser met startnummer H4 derde, achter winnaar Joël Robert, die de dagzege dus aan Sigmans moet laten. Sigmans glundert als hij complimenten krijgt van de Belg. Iemand waar hij tegenop kijkt. "Formidable!", roept Robert uit, en steekt joviaal zijn hand naar hem uit. Robert kan dan nog niet vermoeden dat een jaar later dezelfde handdruk zou volgen.

"De Motocross der Azen winnen was vergelijkbaar met het winnen van een Grand Prix", stelt Harrie Goossens (85), destijds Sigmans' manager en voorzitter van motorclub SMC Sint Anthonis. "Frans begon er na Sint Anthonis een beetje bij te horen. En hij werd verschrikkelijk populair. Hij was een aimabele jongen en stond iedereen altijd te woord. Dat en zijn prestaties maakten hem uiteindelijk groot".

De tentoonstelling in Sint Anthonis wordt zaterdag geopend in het pand van autobedrijf Jan Zegers aan de Lepelstraat 25a en is te zien tot en met 18 november.

De openingstijden zijn van 10.00 uur tot 20.00 uur en in het weekend van 10.00 uur tot 18.00 uur. De toegang is gratis.